

Mi-e dor de voi!...

Alina Cristian

Mi-e dor de voi!...

Vă scriu iar tată, tot din depărtare
Căci dorul mă tot mână, nu mă lasă
Iar visele sunt tot mai tulburi și neclare...
Dar știi și tu, că vreau să vin acasă.

Aici, e încă frig și dorul strânge
Iar hainele de-acasă, au miros de mamă...
Și-o văd cu ochii minții, împletește și plânge
Sărmana mamă, de griji neputând s-adoarmă.

Eu sunt la fel, când vesel, când tăcut
Dar mă gândesc la voi, la gustul pâinii
Și mi se pare unic, grâul acasă făcut...
Nici un alt neam, nu ne vor egala străbunii.

Mă mai gândesc, la frații mei ștregari
Îi văd în poze, astăzi sunt școlari...
Poate că timpul mă va lua cumva în șaua sa
De sărbători să vă pot și eu îmbrățișa.

Mi-e atât de dor de satul nostru natal
De toți vecinii, ce-s mereu ca "pita caldă"
Mi-e dor de mere coapte și gutui la geam,
Și chiar de țintirimul, ce ne luă tot neamul.

Când ploile mă răscolesc și nu mă lasă,
Îmi spun: "mâine, voi fi din nou acasă"
Ploaia trece ca un tren greoi, prin sufletul meu
Dar trenul merge doar în cerc, mereu.

Dar am speranțe, dacă voi sunteți bine
Mai repede s-o scurge și-acest an ploios...
Scrisori vă voi trimite, să știți mereu de mine
Și cu multă răbdare, mă voi ruga Domnului, pios.

-25 Octombrie-2015